

Revista de Premsa

06/06/2004

COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA

Índex

	Publicació	Data	Ordre	Títular	Pàg.
1.	DIUMENGE [AVUI]	06/06/2004	VIVIENDA	Aquesta casa és casa meva	3

L'habitatge és una de les principals preocupacions de la gent gran de Catalunya. Són moltes les problemàtiques relacionades amb la vivenda amb què es troben les persones grans: l'extorsió perquè deixin la casa on ha viscut tota la vida (mòbing), l'adaptació, l'accés, la soledat...

Aquesta casa és casa meva

Habitatge i gent gran: una problemàtica actual

La casa en la qual sempre hem viscut es pot convertir, de cop, en un medi hostil o en una font de problemes quan ens fem grans. Segons explica Jordi Muñoz, president de la Comissió dels Drets de les Persones Grans de l'Illustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, "el principal problema relacionat amb l'habitatge de la gent gran que ens consulta és el lloguer, i això des de dos punts vista diferents. D'una banda, la gent gran pateix les actualitzacions de renda previstes per la llei, i això és un problema per a moltes persones, que amb les pensions que tenen no poden assumir aquesta actualització".

"Amb la seva edat i la seva pensió —raona Jordi Muñoz— és molt difícil que trobin un altre habitatge més econòmic a la mateixa ciutat on viuen. El problema és que si l'actualització està acceptada legalment, si és correcta, no hi ha res a fer, perquè les regularitzacions ja es fan tenint en compte les seves limitacions econòmiques; però tot i així sovint acaben representant més diners dels que es poden permetre. L'increment pot ser raonable, però com que les pensions no ho són..."

El segon problema al qual es refereix Jordi Muñoz està de plena actualitat i revolta la consciència social, fins al punt que l'ajuntament de Barcelona ha dissenyat un programa per contraatacar-lo: és el mòbing immobiliari.

I què és el mòbing immobiliari? Es podria definir com

una sèrie d'accions o omissions que exerceixen uns propietaris per pressionar els llogaters a deixar la seva vivenda. Al contrari del que passa amb l'actualització de les rendes —quan aquesta s'aplica correctament amb la legislació vigent—, sí que es pot lluitar contra aquesta forma d'extorsió, que vulnera els drets de les persones arrendatàries.

Extorsió

Les persones grans tenen drets com a arrendatàries: el pagament del lloguer els garanteix una sèrie de drets als quals no han de renunciar. Malauradament, les persones grans són una de les víctimes principals dels propietaris i immobiliàries que exerceixen el mòbing.

Segons explica Muñoz, aquest fenomen apareix perquè els llogaters "són persones que estan pagant lloguers molt baixos, ja que tenen contractes molt antics. A més, es fa mòbing contra ells per les seves condicions personals, que els fan més vulnerables. Tenen menys informació que altres franges d'edat de la població i per això és més fàcil sotmetre'ls a aquesta pressió. A una persona de 75 anys que, a més a més, tingui diverses patologies, se li farà molt difícil desplaçar-se a demanar informació, a consignar rendes, a passar pel jutjat... És una situació molt angoixant, ja que molta gent gran considera la casa on viuen com si fos seva, perquè hi han passat gran part de la seva vida, i quan veuen que es poden quedar sense pensen: «i ara on vaig?»".

Però les persones grans han de tenir clar que tenen dret a no sofrir aquesta extorsió i que la poden denunciar davant les autoritats. Llavors, la informació és fonamental per afrontar aquesta situació. Els propietaris han de garantir l'habitabilitat a tots els arrendataris, que no han de renunciar a aquest dret.

L'habitabilitat de

la llar pròpia és un

dels drets bàsics

que ha de garantir

el propietari i al

qual no es pot

renunciar. A sota,

tres persones

grans en un

menjador

Drets de la gent gran

Què implica el dret a tenir un habitatge digne? Per llei, un habitatge ha de reunir una sèrie de característiques que el facin habitable. El document que reconeix els mínims d'habitabilitat és la cèdula d'habitabilitat. És a dir, una vivenda no ha de tenir humitats, ni esquerdes, ha de tenir un extractor, la il·luminació ha de ser segura... I és responsabilitat dels propietaris, siguin els que siguin, que es compleixi aquest dret.

Un altre dret important és el d'accessibilitat i utilització de la llar. Les persones han de tenir dret a accedir a casa seva, però també a poder utilitzar-la. Segons explica l'arquitecte Xavier García-Milà, "l'accessibilitat està massa pensada com a mobilitat. Sí que cal garantir l'accés a l'habitatge, però amb això no n'hi ha prou. No em serveix de

res arribar fins a casa meua si després no puc fer servir el bany. També cal pensar en els aspectes d'ús de la llar".

Actualment la llei ja preveu, en els habitatges nous, una sèrie de garanties d'accessibilitat, cosa que, segons García-Milà, "fa que quan una persona tingui un problema no hagi de canviar d'habitatge, perquè pot arribar fins a casa seva". Però, un cop és a casa, què? "Hi ha una sèrie de condicions a les quals s'ha de donar importància en funció de cada peça. Als espais comuns (porteria, replà, escala...), és evident que s'ha d'apostar per la mobilitat, que una persona pugui desplaçar-se de manera segura; però un cop a casa hem de trobar altres solucions. A la cuina, per exemple, cal donar importància als aspectes de seguretat, ja que s'hi poden produir fuites de gas, d'aigua, hi ha productes químics... Hem de poder cuinar de forma segura. Al bany, el més important és poder fer-lo servir. Si la cadira de rodes o una persona que ens ajudi no caben al costat del vàter, aleshores no el podem utilitzar. A la saleta i al dormitori, en canvi, cal reforçar-ne l'ús i el confort. És casa nostra, on ens hem de sentir bé. Hem de personalitzar l'espai per trobar-nos-hi bé", insisteix l'arquitecte.

Una fira de mida gran

L'habitatge és un dels temes que centraran la sisena edició de FiraGran, el Saló de la Gent Gran de Catalunya, que se celebrarà entre el 9 i el 13 de juny al Moll de la Barceloneta. FiraGran, l'entrada a la qual és gratuïta, és la fira especialitzada en gent gran més important d'Europa, i es convertirà en l'esdeveniment més notable relacionat amb la gent gran que se celebrarà en el marc del Fòrum, del qual és acte associat. Les xifres de visitants obtingudes en la darrera edició confirmen la consolidació de FiraGran, que aquest any espera rebre 230.000 visitants, i comptarà amb 100 expositors i més de 450 activitats.

Des de la seva primera edició, FiraGran ha adquirit un compromís amb la gent gran, amb les seves necessitats, els seus interessos, les seves activitats i les seves preocupacions. Per això, aquest any es vol centrar en la vivenda,

Passa a la pàgina 36

CRISTINA CALDERER / FRANCESC MELCION

com s'ha vist abans una de les problemàtiques més importants d'aquest col·lectiu. Totes les persones que s'acostin fins al Moll de la Barceloneta podran assessorar-se sobre totes les qüestions relacionades amb la vivenda a través d'entitats i institucions especialitzades.

A més a més, en la seva sisena edició, FiraGran vol ser un instrument útil per canalitzar la solidaritat de la gent gran de Catalunya mitjançant la difusió i canalització de tasques de voluntariat.

La majoria dels visitants de FiraGran són gent activa, molts d'ells amb ganes de participar en temes relacionats amb el voluntariat, i per això FiraGran ha convidat totes aquelles entitats i institucions relacionades amb aquesta tasca que donaran a conèixer l'ampli ventall d'alternatives que hi ha per fer de voluntari (àmbit social, comunitari, cultural, etc.), donaran respostes concretes de proximitat a tothom que vulgui realitzar tasques de voluntariat i sensibilitzaran la gent gran perquè en realitzi. A més a més, el dissabte 12 de juny, a partir de les 18 hores, se celebrarà una gran festa de reconeixement a les persones grans voluntàries en la qual participarà, entre altres, l'actriu Montserrat Carulla.

Un any més, segons expliquen fonts de l'organització, FiraGran vol ser un espai de referència de la gent gran, que hi podrà trobar, de manera gratuïta, diferents àrees temàtiques, on es desenvoluparan més de 450 activitats lúdiques organitzades per 12.000 persones grans de més de 200 casals de tot Catalunya, on es duran a terme tallers, exposicions, esports i on es parlarà de noves tecnologies.

A més, s'organitzaran debats i s'entregaran els premis FiraGran, que en la seva cinquena edició mantenen l'objectiu de mostrar a la societat que la gent gran és activa i donar a conèixer les entitats i les persones grans que treballen per millorar la qualitat de vida d'aquest sector.

FiraGran vol ser, en definitiva, la gran festa de la gent gran. Tothom hi està convidat.

Viure-hi millor

Què pot fer la gent gran per viure millor a casa seva? Xavier García-Milà dóna alguns consells per fer la vida a casa de les persones grans més còmoda i segura.

■ AL BANY

Eliminar el bidet. En el seu lloc s'hi pot posar una cadira de rodes, o el pot ocupar algú que ajudi la persona gran. És una operació molt senzilla sense gairebé cap cost.

Canviar la banyera per una dutxa. Pot semblar una operació costosa, però en realitat no ho és tant. Els comandaments són a la paret, i per tant no caldrà que els canviem.

Treure els mobles que no serveixin. Com més espai tinguin les persones grans per moure's, menys possibilitats tindran d'ensopegar.

■ A LA CUINA

Instal·lar detectors de fuites d'aigua i de gas que els permetran viure més tranquils.

Si es tracta de persones amb poca visió i el color del marbre i el del terra són massa semblants, els pot anar bé marcar els extrems amb un color més fosc per saber on acaba el marbre.

■ AL BANY I A LA CUINA

Una bona opció és canviar les aixetes per monocomandaments, d'ús més senzill.

■ A TOT L'HABITATGE

És millor que el terra i les parets siguin de colors diferents, sobretot si es tenen problemes de visió. En principi, és millor que el terra sigui fosc i les parets clares.

Per tal de veure millor els interruptors, els podem marcar amb negre.

Els poms rodons poden representar dificultats per a persones amb artrosi, és millor canviar-los per poms allargats.

Cal procurar que la il·luminació sigui correcta.

Cal evitar que hi hagi cables per terra que compliquin els desplaçaments.

Instal·lar passamans és fonamental per a les persones grans, encara que només hi hagi un o dos graons. És un element de seguretat important.

A dalt, una parella

d'avis. A sota, una

dona gran

travessa un carrer

per un pas de

vianants

Solidaritat perenne

Catalunya té una gran tradició de voluntariat: 670.000 persones, un 13,1 per cent de la població de més de setze anys, desenvolupen activitats de voluntariat. Les persones grans no es queden al marge d'aquestes dades, ben al contrari: un 15,2 per cent de les persones de més de 65 anys practiquen el voluntariat. En total, més de 100.000 persones grans de Catalunya dediquen una part del seu temps als altres. Es demostra, doncs, un cop més, que la gent gran és activa i solidària. A continuació en tenim tres exemples.

Antònia Isant, 71 anys

L'Antònia és voluntària de Càritas des de fa 8 anys. "Vaig començar perquè m'havia jubilat i tenia molt temps lliure, i a més a més sempre m'havia semblat important donar a les persones que ho necessiten", explica. En el seu cas, aquestes persones són

gent gran. "M'agrada treballar amb gent més gran que jo. Els agafes molta estimació, i a més penses que algun dia tu també arribaràs a la seva edat i que t'agradarà que algú t'escolti, et

comprengui, et dediqui una mica de temps... Que et faci sentir persona, en definitiva", conclou.

Tots els dimarts a la tarda, l'Antònia col·labora preparant i servint berenars en un centre de

dia i, a l'acabar, acompanya una persona gran fins a casa seva. A més a més, col·labora en les fires en què participa Càritas. Totes aquestes activitats, diu, la fan sentir millor. "M'agrada molt

AVUI PER CÀRITAS

ser voluntària, és una cosa que sento molt. Vaig començar donant, però he acabat rebent. Em sento molt gratificada, i mentre pugui seguiré sent voluntària”.

Núria Pareto, 71 anys

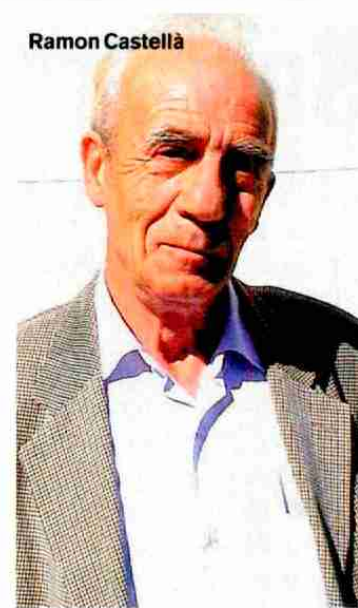
La Núria va començar la seva activitat com a voluntària fa dos anys, quan es va quedar vídua. “Em vaig trobar sola a casa, amb un buit molt gran, i, la veritat, anar a passejar no m’agrada. Sentia una gran sol·ledat, però gràcies al voluntariat vaig poder superar aquesta fase”. Col·labora en les fires de Càritas, ha treballat en una de les seves botigues i a la dels franciscans de Pompeia, i a les tardes va a cosir al Cottolengo. Aquest estiu intentarà col·laborar-hi a la cuina o ajudant a donar menjars a dones i criatures. “O on sigui, fent el que faci falta! Allà sí que veus que realment estàs ajudant. M’agrada molt ajudar els altres, estar entremig de la gent. El meu marit ja m’ho deia: «Núria, tens més esperit de postulant que de casada!»”.

Antònia Isant

Núria Pareto

Ramon Castellà

Ramon Castellà, 69 anys

El Ramon és voluntari de la Creu Roja des de fa 11 anys. “Em vaig fer voluntari perquè físicament em trobava bé, i tenia temps i ganes d’ajudar d’alguna manera, perquè crec que la societat té una sèrie de mancances que l’administració no pot cobrir”. Fa tasques de tot tipus, des de tractar amb nens disminuïts, “que és una cosa agradabilíssima, perquè se’t tiren a sobre il·lusionats cada vegada que et

veuen”, fins a estimulació a la gent que perd la memòria o col·laborar en el servei de tele-assistència, però hi ha una cosa que li agrada especialment: informar la gent que vol ser voluntària. “Els animo molt, els explico que és una experiència molt maca, i que hi ha tasques de tot tipus, o sigui, que tot-hom trobarà alguna cosa que l’ompli”. El que fa, en definitiva, és transmetre’ls el seu entusiasme pel voluntariat. “A

mi m’ha omplert els dies:estic molt content. Mai hauria pensat que em trobaria tan bé. De fet, jo crec que el voluntariat és un exercici d’egoisme positiu, perquè, quan ets voluntari, t’aixeques al matí sabent el que has de fer, perquè, a més a més, penses que avui ajudes tu i demà t’ajudaran a tu, i és una feina molt gratificant. La gent t’agraeix que els vagis a ajudar amb tanta il·lusió!”, assegura Ramon Castellà.